

бирать. Тамъ быхъ научили много полезны нѣчта за работѣ-тѣ си, за земедѣліе-то, за скотовѣдство-то и пр. та така быхъ станѣли по-умни, по-вѣщи и по-имотни. Отъ такыя сборуванія селяне-ти щѣть имѣть голѣмѣкъ ползж не само, че има что да научять, а еще зачто-то щѣть ся и отучять отъ да кыснѣть въ праздницы весь-день по крьчмы-ты, дѣто си прѣскать пары-ты залудо, съсыпватъ си здравіе-то и подивявать, кога-то цѣлъ свѣтъ крачи напрѣдъ.

XIII. Пары.

Безъ пары ничто не быва.
(Пословица.)

Всичко ся врьши съ умъ, съ трудъ и съ пары; има ли чловѣкъ и три-тѣ тыя, нему ся не опира никакъ мѣчнотія. За ума и труда доста ся каза; да видимъ сега и силѣ-тѣ на пары-ты.

За чловѣкъ, кой-то има многа пары, казва ся, че е богатъ, заможенъ, имотенъ, а нѣкой го мыслять и за честитъ и благатъкъ, ако и да не е всякога истинно това послѣдне-то. А всички тыя добрины, по имя, богатство, силж, добруваніе донасять ли го самы по себе пары-ты, ако ся земѣть просто като злато и срѣбро? — Пары-ты отъ само себе не донасять тыя добрины; зачто-то, по добрѣ или злѣ слукѣ, ако да испадняше ты на нѣкое пусто мѣсто, дѣто нѣма хора, па да останяше гладень и жѣденъ, чѣбы сторилъ съ пары-ты си, кой-то носишь въ пазухѣ? Ты бы былъ по-злочестѣ божекъ и отъ онѧ си-ромахъ работникъ между хора, кой-то едва има съ чѣдо да си купи хлѣбъ. Оттука ся разбира, че пары-